

WAZ LIAN ENTERPRISE SDN. BHD.

a

lwn.

KERAJAAN MALAYSIA & 1 LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

DATO' HAJI ABU MANSOR BIN ALI H.

[SAMAN PEMULA NO. R1-24-26 TAHUN 1991]

27 APRIL 1994

b

AMALAN DAN PROSEDUR: *Penyitaan barang kes oleh Jabatan Kastam - Barang kes masih ditahan setelah perintah pelupusan dibuat oleh Mahkamah - Samada penyitaan satu pegangan salah - Gantirugi - Samada plaintif berhak kepada gantirugi.*

c

KASTAM: *Penyitaan barangan - Barangan disita tetapi pemilik tidak didakwa dalam waktu yang munasabah - Samada wujud sebab yang munasabah bagi penyitaan - Kerugian pemilik barangan - Samada boleh dan patut dipampas.*

PERKATAAN DAN ISTILAH: *"reasonable and probable cause".*

d

Ini adalah permohonan oleh plaintif bagi mendapatkan perisytiharan dan perintah Mahkamah berhubung dengan barangan mereka yang ditahan oleh defendan kedua (Kastam). Fakta menunjukkan pada 17 Julai 1989 Kastam telah merampas sejumlah barangan plaintif atas syak bahawa plaintif tidak membayar cukai jualan barangan tersebut. Ekoran penahanan itu plaintif telah menyerahkan beberapa dokumen kepada Kastam sebagai bukti bahawa cukai jualan telah dibayar dan memohon barangannya dipulangkan. Permohonan ini tidak dilayan oleh Kastam, sebaliknya Kastam menuntut dari plaintif cukai jualan berjumlah RM 81,209.14. Plaintif menyangkal tuntutan ini dan enggan membayarnya.

e

Kastam, sementara itu, terus menyita barangan plaintif walaupun tiada tindakan diambil terhadapnya. Selepas menahan barangan plaintif beberapa bulan, pada 13 Mei 1991, Kastam telah mendakwa plaintif di Mahkamah Majisteret di bawah s. 135(1)(d) Akta Kastam. Dakwaan ini hanya melibatkan sebahagian kecil dari barangan yang disita. Barangan yang selebihnya, yang tidak menjadi barang kes, walau bagaimanapun, masih terus disita dan tidak diserahkan kepada plaintif.

f

Pendakwaan terhadap plaintif tidak berjaya dan akibatnya Majisteret memerintahkan barang kes dipulangkan kepada plaintif. Perintah ini tidak dipatuhi oleh Kastam dan barang kes tersebut terus ditahan oleh mereka. Plaintif akhirnya memfail notis usul ini dan memohon perisytiharaan bahawa penahanan barang kes serta barangannya yang lain oleh Kastam adalah salah di sisi undang-undang dan dengan itu mestilah dipulangkan kepada plaintif, dan bahawa Kastam juga adalah bertanggung untuk mempampas plaintif atas kerugian yang dialami akibat penyitaan tersebut.

g

Pada 14 November 1991 notis ini didengar oleh Mahkamah Tinggi dan pada hari tersebut Kastam memulangkan kesemua barangan yang mereka tahan kepada plaintif. Dihadapan Yang Arif Hakim, persoalan penting yang timbul ialah:

h

- (1) Samada Kastam mempunyai sebab yang munasabah untuk menahan barangan plaintif sepertimana yang dibuat oleh mereka di sini.

i

- a* (2) Samada plaintif berhak kepada ganti rugi yang dipohonnya.

Diputuskan:

- b* [1] Selepas pendakwaan oleh defendan kedua dalam kes ini tidak berjaya dan plaintif dibebaskan daripada apa-apa tuduhan maka defendan kedua hendaklah mengambil langkah dengan secepat mungkin untuk memulangkan eksibit-eksibit yang telah diperintah oleh Mahkamah supaya dipulangkan. Dengan barang-barang kes ini masih disimpan oleh defendan kedua sehingga hari perbicaraan saman pemula ini, defendan kedua telah mengingkari perintah Mejisteret selain daripada membuat pegangan salah. Dengan ini Mahkamah memberi deklarasi seperti dipohon berhubung ekshibit-ekshibit ini termasuk permohonan untuk ganti rugi yang mana akan ditaksir.
- c* [2] Berkenaan persoalan samada plaintif berhak kepada ganti rugi berhubung penahanan barangannya yang tidak menjadi barang kes, prinsip am yang terpakai ialah mana-mana pihak berkuasa yang membuat penahanan itu akan hanya terlepas dari tanggungan jika wujud "reasonable and probable cause" atau tujuan yang munasabah bagi penahanan itu. Sepertimana yang terserlah dalam peruntukan s. 132 Akta Kastam 1967, ganti rugi haruslah kena dibayar jika tahanan dibuat dengan cuai atau tanpa tujuan atau alasan yang munasabah. Soal wujud atau tidak "reasonable and probable cause" adalah persoalan fakta dan bukan persoalan undang-undang.
- d* [3] Dalam kes ini tidak dinafikan bahawa apabila plaintif menolak dan enggan membayar tuntutan defendan kedua sebanyak RM 81,209.14 tersebut, defendan kedua tidak terus mendakwa plaintif seperti yang sepatutnya mereka buat bagi
- e* menjustifikasikan penahanan barangan berkenaan tetapi, sebaliknya, menahan barangan tersebut sehinggalah beberapa bulan kemudian. Oleh kerana berlaku kelewatan luarbiasa dalam mendakwa plaintif, kelewatan mana memberi gambaran bahawa defendan kedua sendiri kurang yakin akan kesalahan plaintif, ditambah pula dengan fakta bahawa apabila pendakwaan dibuat ianya hanya melibatkan sebahagian kecil barangan yang ditahan, maka jelas bahawa penahanan barangan
- f* tersebut oleh defendan kedua telah dibuat "without reasonable and probable cause".

[Permohonan dibenarkan].

Kes-kes yang dirujuk:

- g* *Reg. v. Na Hee Wenq & Ors.* [1956] 22 MLJ 85 (*diikuti*)
Public Prosecutor v. Hamzain b. Yusoff & 4 Ors. [1991] 2 CLJ 1596 (*diikuti*)
Herniman v. Smith [1938] 1 All ER 1 (*diikuti*)
Hicks v. Faulkner [1881] 8 QBD 167 at 171 (*dirujuk*)
Soona Chee Kong v. Public Prosecutor [1951] 17 MLJ 5 (*dirujuk*)

Perundangan yang dirujuk:

- h* Akta Syarikat-Syarikat 1965
 Akta Kastam 1967 s. 128 (3) & (4), s. 135(1)(d)

Sumber lain yang dirujuk:

Halsbury's Laws of England, 2nd Edn Vol.25 para 710

Bagi pihak pemohon - Lau Kok Guan; T/n. Lau Kok Guan & Partners

Bagi pihak responden - Kamaludin bin Md. Said, Peguam Kanan Persekutuan

i

ALASAN PENGHAKIMAN

Haji Abu Mansor Bin Ali H:

Didalam permohonan lampiran (23) pemohon memohon perintah-perintah seperti berikut:-

1. Mahkamah membuat deklarasi bahawa kesemua barangan yang dirampas oleh defendan kedua seperti di bawah adalah salah di sisi undang-undang:-
 - a) 190 keping “printed circuit board”;
 - b) 100 keping “power supply” dan
 - c) 91 buah “video game machines”;
2. Perintah supaya defendan membebaskan/melepaskan kesemua barangan tersebut;
3. Kerugian yang dialami oleh plaintif dari tarikh penahanan barang-barang sebagaimana di dalam ekshibit “TA-2” sehingga pelepasan pada 14 November 1991 ke atas barang-barang yang disenaraikan di perenggan 1 pada tarikh penahanan sehingga tarikh barang-barang tersebut dilepaskan/dibebaskan yang mana akan ditaksirkan;
4. Kos membaiki barang yang ditahan jika mengalami kerosakan.
5. Kos dan
6. Relif selanjutnya yang difikirkan adil dan suaimanfaat oleh Mahkamah.

Fakta-fakta kes ini adalah seperti berikut:-

Plaintif adalah sebuah syarikat yang didaftarkan dibawah Akta Syarikat-Syarikat 1965 dan menjalankan perniagaan di No. 16-1 tan 34, Jalan Baba, Off Jalan Tamby Dollah, Pudu, Kuala Lumpur. Aktiviti plaintif adalah “trading, mengimport dan mengeksport komputer video mesin, jackpot mesin, pembekal alat-alat gantian, memasang dan memperbaiki video mesin”. Tidak banyak boleh dipertikaikan peristiwa-peristiwa atau perkara-perkara seperti dibawah telah berlaku bertarikh-tarikh seperti berikut tidak dapat dinafikan:

1. 17 Julai 1989 - Satu pasukan Kastam dari cawangan Pasukan Khas, Ibu Pejabat, Jabatan Kastam tan Eksais diRaja telah membuat satu serbuan ke tempat perniagaan Plaintif di No. 16-1 dan 34, Jalan Baba, Off Jalan Tamby Dollah, Pudu, Kuala Lumpur kerana disyaki memiliki video mesin dan barang-barang yang belum diluluskan kastam dan tidak membayar cukai jualan kepada Jabatan Kastam. Pada masa itu, Pengarah Syarikat Encik Ta Kin Yan berada di luar negeri dan pegawai kastam berkenaan merampas sejumlah 7 lori muatan barang-barang dan buku-buku akaun dari pejabat plaintif.

Rujuk “TA-2” - P3 - 7 - 18 -BD muka 6 -18.

2. 28 Julai 1989 - Encik Ta Kin Yan, Pengarah Urusan plaintif menghantarkan dokumen-dokumen seperti borang import dan surat beli tempatan kepada defendan kedua sebagai bukti bahawa barang-barang yang dirampas oleh defendan kedua telah dibayar duti dengan sepenuhnya. Encik Ta juga menghantar keraninya untuk memberi semua penerangan dan penjelasan ke

- a* atas dokumen-dokumen dan mereka memberikan kerjasama yang penuh kepada pegawai-pegawai Kastam yang menyiasat.
3. 4 Ogos 1989 - Plaintiff memohon kepada defendan kedua untuk melepaskan barang-barang yang dirampas tetapi tidak berhasil.
- Rujuk "TA-5" P3 - 23 - 24 - BD muka 23 & 24.
- b* 4. 21 Oktober 1989 - Plaintiff melalui Peguamnya Tetuan K.K Lam & Co merayu kepada Menteri Kewangan untuk melepaskan barang-barang yang dirampas oleh defendan kedua. Dalam suratnya plaintiff memberitahu kepada Menteri kesulitan dan kerugian yang dialami. Tetapi tidak mendapat apa-apa jawapan dari Menteri Kewangan.
- c* Rujuk "TA-6" - BD BD muka 25 perenggan 5 dan 6 - 26 perenggan 7 dalam P3.
5. 4 Januari 1990 - Defendan kedua menuntut dari plaintiff cukai kastam berjumlah RM81,209.14 dan juga menawarkan kompaun sebanyak RM2,000.00 di bawah Akta Kastam 1967 dan Akta Jualan Cukai 1972.
- Rujuk "TA-7" BD muka 27 - 30 - P3.
- d* 6. 15 Januari 1990 - Plaintiff menyurat kepada defendan kedua dengan menyatakan beliau tidak bersetuju dengan notis tuntutan yang bertarikh 4 Januari 1990 dan meminta defendan kedua menunjuk cara mengira cukai tersebut. Defendan kedua melalui pegawainya telah memberitahu plaintiff cara beliau berkira cukai seperti di perenggan 17 P4 muka 19, afidavit Encik Abdul Hamid bin Che' Lah. Plaintiff-plaintiff melalui Pengarahnya, Encik Ta dan kerani akaunnya
- e* telah menerangkan kepada pegawai menyiasat bahawa cara mereka berkira adalah tidak benar dan salah kerana jika diambil kira dari buku-buku jualan maka sebahagian banyak video mesin yang telah diperbaiki dan dijual semula akan diambil kira oleh pegawai-pegawai defendan kedua tetapi keterangan ini tidak diterima.
- f* Rujuk "TA-8" - P3 - BD muka 31.
7. 5 Februari 1990 - Plaintiff merayu kepada Menteri Kewangan untuk mengambil kembali barang-barang yang dirampas dengan jaminan bank sebagai cagaran. Plaintiff tidak bersetuju dengan tuntutan kastam.
- Rujuk "AHCL-8" - P3 - BD muka 32.
- g* 8. 14 Ogos 1990 - Defendan kedua memberikan notis tuntutan terakhir dan menuntut daripada plaintiff diti berjumlah RM81,209.14 dengan menawarkan kompaun RM2,000.00 dan meminta plaintiff menjelaskan tuntutan ini dalam tempoh 14 hari dan jika plaintiff gagal atau enggan membayar, tindakan undang-undang berkenaan akan diambil terhadap plaintiff.
- h* Rujuk "TA-7" - BD muka 27 - 30.
- Rujuk "TA-9" - P3 - BD muka 33.
9. 18 Ogos 1990 - Plaintiff menjawab kepada surat tuntutan defendan kedua menyatakan beliau tidak bersetuju dengan amaun dituntut dan kesalahan yang dituduh.
- i* Rujuk "TA-10" - P3 - BD muka 34

10. 22 December 1990 - Plaintiff melalui Peguamnya, Tetuan Lee Chai Eng & Co menulis kepada defendan kedua meminta melepaskan barangan rampasan dan plaintiff pada tarikh yang sama juga menulis kepada Menteri Kewangan supaya dapat mempergunakan kuasa di bawah Akta Kastam untuk mencelah tindakan defendan kedua tetapi tidak berhasil.

a

Rujuk "TA-11" BD P3 muka 35 -37.

Rujuk "TA-12" BD P3 muka 38 - 40.

b
11. 12 Januari 1991 - Defendan kedua menjawab surat Peguam plaintiff dengan menyatakan bahawa barang-barang rampasan adalah "subject matter" kesalahan dibawah Akta Kastam 1967 dan Akta Cukai Jualan.

Rujuk "TA-13" BD P3 muka 41 tan 42.

c
12. 17 Januari 1991 - Plaintiff melalui Peguamnya, Tetuan Lee Chai Eng & Co mencabar defendan kedua untuk mengambil tindakan terhadap plaintiff dalam tempoh sepuluh (10) hari atau melepaskan barang-barang yang dirampas.

Rujuk "TA-14" BD P3 muka 43.

d
13. April 1991 - Pada bulan April, 1991 plaintiff melalui Peguamnya Tetuan Lee Chai Eng & Company memfailkan saman pemula bertarikh 15 May 1991 dan menyampaikan kepada defendan-defendan. P4 muka 1-2 (saman asal). Selepas itu defendan no. 2 telah melepaskan sebahagian besar barang-barang yang ditahan.

e
14. 13 May 1991 - Defendan kedua mengeluarkan satu saman dan menyampaikannya kepada plaintiff dengan pertuduhan bahawa plaintiff dengan diketahui memiliki barang-barang belum lulus kastam dan duti kastam sebanyak RM767.50 dan ini adalah salah dibawah s. 135(1)(d), Akta Kastam 1967. Pertuduhan ini telah ditetapkan untuk sebutan pada 21 May 1991 Mahkamah Jalan Duta.

Rujuk "TAT-1" BD P3 muka 44 tan 45.

f
15. 24 Julai 1991 - Defendan kedua menawarkan pelepasan barangan "subject matter" dalam kes saman bersama-sama dengan barangan lain hanya dengan cagaran berjumlah RM16,758.50 diberikan.

Rujuk "TAT-2" BD P3 muka 46.

Pada 24 Julai 91 baru defendan kedua mahu melepaskan barang-barang termasuk barang charge sebanyak RM16,758.50.

g
16. 31 Julai 1991 - Plaintiff melalui Peguamnya, Tetuan Amin Hasbollah & Co menolak tawaran tersebut dan defendan kedua diberitahu plaintiff tidak akan mengambil kembali barang-barang rampasan jika beliau dikenakan sebarang syarat.

Rujuk "TAT-3" BD P3 muka 47 perenggan 3.

h
17. 20 Ogos 1991 - Defendan kedua menulis kepada plaintiff menawarkan pelepasan barang yang bukan terbabit dengan barang-barang kes saman.

Rujuk "TAT-4" BD P3 muka 48 dan 49.

i

- a** 18. Awal September 1991 - Pada awal bulan September, 1991 Peguam bagi defendan pertama menulis kepada plaintif untuk mengambil balik barangan yang tidak berkenaan dengan sebarang kesalahan supaya dapat mengurangkan kerugian.
- Rujuk BD P3 muka 50 perenggan 4 dan 51.
- b** 19. 14 November 1991- Defendan kedua melepaskan barang-barang yang disita tidak terlibat dalam kes saman kepada plaintif.
- Rujuk BD muka 52 - semua barang-barang dilepaskan kecuali barang-barang yang hendak digunakan untuk tuduhan.
20. 9 Januari 1992 - Pertuduhan plaintif dibicarakan di Mahkamah Majistret Jalan Duta.
- c** 21. 10 Januari 1992 - Penghakiman dijatuhkan oleh Majistret dengan arahan melepaskan dan membebaskan plaintif.
- Rujuk BD P3 muka 53 dan 54
- d** 22. 13 Februari 1992 - Plaintif melalui Peguamnya Tetuan Lau Kok Guan & Partners meminta defendan kedua mengembalikan barang-barang ekshibit.
- Rujuk BD P3 muka 55 dan 56.
23. 24 Februari 1992 - Plaintif melalui Peguamnya meminta Peguam defendan-defendan untuk memulangkan barang-barang tetapi sehingga hari pendengaran saman plaintif masih belum mendapat jawapan .
- e** Rujuk BD P3 muka 57.
- Soal yang mesti diputuskan oleh Mahkamah ini ialah setelah Majistret memutuskan:
- Barang kes kepada P. O. (Prosecuting Officer) untuk lupus.
- f** apakah betul dari segi undang-undang barang tersebut masih disimpan oleh defendan kedua/responden?
- Saya berpendapat selepas pendakwaan didalam kes A87-196 tahun 1991 tidak berjaya di dalam perkara ini dan plaintif dibebaskan daripada apa-apa tuduhan maka hendaklah defendan kedua/responden mengambil langkah dengan secepat mungkin untuk memulangkan ekshibit-ekshibit yang telah diperintah oleh Mahkamah supaya dipulangkan.
- g** Ini telah dijelaskan didalam kes *Reg. v. Na Hee Weng & Ors.* [1956] 22 MLJ 85 dimana dimuka 86 Good J. di Mahkamah Rayuan telah memutuskan:
- The question whether the order should be for forfeiture or for release is in our view governed by the second part of the section. If the matters specified therein are proved to the satisfaction of the Court the Court must order forfeiture ... while if such matters are not proved to the satisfaction of the Court then the Court must order the release of the goods...
- h** Prinsip dalam kes ini juga telah dipakai didalam kes *Public Prosecutor v. Hamzain b. Yusoff & 4 Ors.* [1991] 2 CLJ 1596.
- i** Tidak perlu disebut perintah Mahkamah memulangkan barang-barang yang disita mesti dipatuhi.

Dengan barang-barang ekshibit kes ini masih disimpan oleh defendan kedua/ responden sehingga hari perbicaraan saman pemula ini, responden telah mengingkari perintah Puan Majistret selain daripada membuat pegangan salah. Dengan responden memfailkan affidavit menerusi Encik Zainul Abidin bin Taib bertarikh 25 Jun 1992 (P4 muka 58-61) menidakan hak pemohon dalam barang-barang ini membawa kepada terpaksa pemohon memfailkan notis usul ini dan risikonya hendaklah ditanggung oleh defendan kedua/responden sendiri.

a

b

Didalam saman pemula pemohon memohon beberapa deklarasasi seperti didalam prayer no. 1 dan no. 2. Saya dengan ini memberi deklarasasi seperti dipohon dalam prayer no. 1 dan no. 2.

Didalam prayer no. 3 pemohon memohon ganti rugi daripada tarikh penahanan barang-barang sebagaimana disenaraikan dalam exhibit "TA-2" sehingga pelepasan mereka pada 14 November 1991 dan kerugian ke atas barang-barang yang disenaraikan di dalam prayer no. 1 daripada penahanan mereka sehingga tarikh barang-barang tersebut dilepaskan yang mana akan ditaksir.

c

Can the plaintiff claim damages in respect of such seizures? It is the general rule that for the seizure of goods to be legal and absolving the authority from the payment of damages it can only be when it was done with reasonable or probable cause. The corollary of that and certainly involving the payment of damages must be those who seize the goods carelessly and without reasonable cause. For instance s.132 of the Customs Act 1967 gives the citizen the due protection when it provides:

d

No person shall in any proceedings before any court ... be entitled to the costs of such proceedings or to any damages or other relief... unless such seizure was made without reasonable or probable cause.

e

What is reasonable or probable cause? In a case *Herniman v. Smith* [1938] 1 All ER 1 involving malicious prosecution, which I think may be applied to our present case, the House of Lords held that the question of the absence of reasonable and probable cause is for the judge and such question is a question of fact and not law. In that case the House of Lords adopted the statement of Hawkins, J. in *Hicks v. Faulkner* [1881] 8 QBD 167 at 171:

f

I should define reasonable and probable cause to be, an honest belief in the guilt of the accused based upon a full conviction, founded upon reasonable grounds, of the existence of a state of circumstances, which, assuming them to be true, would reasonably lead any ordinary prudent and cautious man, placed in the position of the accuser, to the conclusion that the person charged was probably guilty of the crime imputed.

g

In **Halsbury's Laws of England**, 2nd Edition Vol.25 para 710 says:-

710. Slight evidence only necessary. The plaintiff in proving the absence of reasonable and probable cause has to prove a negative, and, in general, need only give slight evidence of that.

h

It is an undisputed fact that the exhibits were in 2nd respondent's custody and remained so from 17 July 1989 to 14 November 1991. The 2nd respondent was legally required to have regard and comply with s. 128 (3) & (4) of the Customs Act 1967 i.e. if the Ketua Pengarah has made no decision then the matter must be referred to Court.

i

a In *Soona Chee Kong v. Public Prosecutor* [1951 17 MLJ 5 at 7 Taylor J held:

Section 108 deals with all goods which have been seized but not forfeited by a Court. It expressly includes cases where there was a prosecution but no forfeiture and cases where there was no prosecution. If such goods are not released by the Comptroller, the matter must be litigated.

b It is not in dispute that the goods were seized on 17 July 1989. The plaintiff claimed for their return on 4 August 1989 and 21 October 1989. The 2nd defendant demanded RM81,209.14 for the release of the goods. When the plaintiff refused the 2nd defendant did not proceed, as they should, with litigation to justify the seizure until many months later on 13 May 1991.

c I find merit that since there was such an inordinate delay and indecisiveness in having the plaintiff charged for the so-called offence showing almost absence of belief of the plaintiff's guilt and even then when the 2nd defendant did so proceed to do so it was only against a very small quantity of the exhibits seized. Applying the several authorities cited above, I have no hesitation in finding that the seizure of the goods was without reasonable and probable cause. These are in respect of the goods that did not become the subject of the charge.

d In the case of the goods which became the subject of the charge, the 2nd defendant acted in defiance of the Court order in not returning the goods/exhibits though ordered by the Court for disposal.

e A point to be noted was that no attempt was made by the 2nd defendant to avoid or reduce or mitigate loss suffered by the plaintiff even though the 2nd defendant had been also instructed by the Minister of Finance so to do.

I order damages to be assessed as prayed in plaintiff's prayer no. 3 and also the cost of repair of the seized goods, if any, also to be assessed as in prayer 4 and cost of this application. I order accordingly.

f

g

h

i